

¹ زیرا که در خصوص این خدمت مقدّسین، زیادتی می‌باشد که به شما بنویسم. ² چونکه دلگرمی شما را می‌دانم که درباره آن بجهت شما به اهل مقدونیه فخر می‌کنم که از سال گذشته اهل آخائیه مستعدّ شده‌اند و غیرت شما اکثر ایشان را تحریض نموده است. ³ اما برادران را فرستادم که مبادا فخر ما درباره شما در این خصوص باطل شود تا چنانکه گفته‌ام، مستعدّ شوید. ⁴ مبادا اگر اهل مقدونیه با من آیند و شما را نامستعدّ یابند، نمی‌گویم شما بلکه ما از این اعتمادی که به آن فخر کردیم، خجل شویم. ⁵ پس لازم دانستم که برادران را نصیحت کنم تا قبل از ما نزد شما آیند و برکت موعود شما را مهیا سازند تا حاضر باشد، از راه برکت نه از راه طمع.

خدا بخشنده خوش را دوست می‌دارد

⁶ اما خلاصه این است، هرکه با بخیلی کارد، با بخیلی هم درو کند و هرکه با برکت کارد، با برکت نیز درو کند. ⁷ اما هرکس بطوری که در دل خود اراده نموده است بکند، نه به حزن و اضطراب، زیرا خدا بخشنده خوش را دوست می‌دارد. ⁸ ولی خدا قادر است که هر نعمتی را برای شما بیفزاید تا همیشه در هر امری کفایت کامل داشته، برای هر عمل نیکو افزوده شوید. ⁹ چنانکه مکتوب است که پاشید و به فقرا داد و عدالتش تا به ابد باقی می‌ماند. ¹⁰ اما او که برای برزگر بذر و برای خورنده نان را آماده می‌کند، بذر شما را آماده کرده، خواهد افزود و ثمرات عدالت شما را مزیدخواهد کرد، ¹¹ تا آنکه در هرچیز دولت‌مند شده، کمال سخاوت را بنمایید که آن منشأ شکر خدا به‌وسیله ما می‌باشد. ¹² زیرا که بجا آوردن این خدمت، نه فقط حاجات مقدّسین را رفع می‌کند، بلکه سپاس خدا را نیز بسیار می‌افزاید. ¹³ و از دلیل این خدمت، خدا را تمجید می‌کنند به سبب اطاعت شما در اعتراف انجیل مسیح و سخاوت بخشش شما برای ایشان و همگان. ¹⁴ و ایشان به سبب افزونی فیض خدایی که بر شماست، در دعای خود مشتاق شما می‌باشند. ¹⁵ خدا را برای عطای ما لاکلام او شکر باد.

¹For as touching the ministering to the saints, it is superfluous for me to write to you: ²For I know the forwardness of your mind, for which I boast of you to them of Macedonia, that Achaia was ready a year ago; and your zeal hath provoked very many. ³Yet have I sent the brethren, lest our boasting of you should be in vain in this behalf; that, as I said, ye may be ready: ⁴Lest haply if they of Macedonia come with me, and find you unprepared, we (that we say not, ye) should be ashamed in this same confident boasting. ⁵Therefore I thought it necessary to exhort the brethren, that they would go before unto you, and make up beforehand your bounty, whereof ye had notice before, that the same might be ready, as a matter of bounty, and not as of covetousness. ⁶But this I say, He which soweth sparingly shall reap also sparingly; and he which soweth bountifully shall reap also bountifully. ⁷Every man according as he purposeth in his heart, so let him give; not grudgingly, or of necessity: for God loveth a cheerful giver. ⁸And God is able to make all grace abound toward you; that ye, always having all sufficiency in all things, may abound to every good work: ⁹(As it is written, He hath dispersed abroad; he hath given to the poor: his righteousness remaineth for ever. ¹⁰Now he that ministereth seed to the sower both minister bread for your food, and multiply your seed sown, and increase the fruits of your righteousness;) ¹¹Being enriched in every thing to all bountifulness, which causeth through us thanksgiving to God. ¹²For the administration of this service

2 Corinthians 9

not only supplieth the want of the saints, but is abundant also by many thanksgivings unto God;¹³ Whiles by the experiment of this ministration they glorify God for your professed subjection into the gospel of Christ, and for your liberal distribution unto them, and unto all men;¹⁴ And by their prayer for you, which long after you for the exceeding grace of God in you.¹⁵ Thanks be unto God for his unspeakable gift.